

Lectura del llibre d'Isaïes Is35, 4-7

Digueu als cors alarmats: Sigueu valents, no tingueu por; aquí teniu el vostre Déu que ve per fer justícia; la paga de Déu és aquí, és ell mateix qui us ve a salvar. Llavors es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran; llavors el coix saltarà com el cérvol i la llengua del mut cridarà de goig, perquè l'aigua ha brollat a l'estepa, han nascut torrents al desert; les terres xardoroses ara són estanys, el país de la set és ple de fons d'aigua.

Salm responsorial 145

El Senyor, que es manté fidel per sempre, / fa justícia als oprimits, / dóna pa als qui tenen fam. / El Senyor deslliura els presos.

El Senyor dóna la vista als cecs, / el Senyor redreça els vençuts, / el Senyor estima els justos; / el Senyor guarda els forasters.

Manté les viudes i els orfes, / i caogira els camins dels injustos. / El Senyor regna per sempre; / és el teu Déu, Sió, per tots els segles.

Lectura de la carta de sant Jaume Jm.2, 1-5

Germans meus, vosaltres que creieu en Jesucrist, el nostre Senyor gloriós, no heu de comprometre la vostra fe amb diferències entre les persones. Suposem que, mentre esteu reunits, entra un home ben vestit i amb un anell d'or, i entra també un pobre mal vestit. Si us fixàveu primer en el que va ben vestit i li dèieu «Segui aquí, que estarà millor», però al pobre li dèieu: «Tu queda't dret o seu aquí, als meus peus», no faríeu diferències entre vosaltres? No seríeu homes que jutgen amb critris dolents? Escolteu, germans meus estimats: No sabeu que Déu ha escollit els pobres d'aquest món per fer-los rics en la fe i hereus del Regne que ell a promès als qui l'estimen?

Lectura de l'evangerli segons sant Marc Mc. 7, 31-37

En aquell temps, Jesús tornà del territori de Tir pel camí de Sidó, i se n'anà cap al llac de Galilea, passant pel territori de la Decàpolis. Li portaren un sord, que a penes sabia parlar, i li demanaren que li imposés les mans. Jesús se l'endugué tot sol, lluny de la gent, li posà els dits a les orelles, escopí i li tocà la llengua, aixecà els ulls al cel, sospirà i digué: «Efetà», que vol dir, «obre't» A l'instant se li obriren les orelles, la llengua se li deslligà i parlava perfectament. Jesús els prohibé que ho diguessin a ningú, però com més els ho prohibia, més ho explicaven a tothom, i no se'n sabien avenir. Deien: «Tot ho ha fet bé: fa que els sords hi sentin i que els muts parlin»